

[Poul Schlüter.]

at spare af, det skal jeg indrømme, men det havde set værre ud med økonomien. Regeringens sparetanker må jeg stadig betegne som blot løfter. Vi havde måske ikke så meget at prale af, men det er min bestemte opfattelse, at jo længere den nuværende regering sidder, hvor den sidder, jo mere får vi at prale af.

Jeg vil gerne takke statsministeren for den udtalelse, han fremsatte om muligheden for en isoleret dansk devaluering. Jeg har ikke ønsket at rejse tvivl om denne sag. Jeg har ønsket at tilvejebringe en klarhed, som ikke mindst efter en række bedømmelser i udenlandske økonomiske fagblade efter min mening var på sin plads. Vi har jo at gøre med en regering, som er forlibt i devalueringer. Den socialdemokratiske ledelse, vi også nu har, gennemførte en devaluering i december 1967 og én til, som var ganske unødvendig, til gengæld heller ikke ret stor, sidste efterår. Sporene skræmmer, og jeg mener, at det styrker tilliden, både indenlands og udenlands, til den danske økonomi, at statsministeren i dag har afgivet den erklæring, han har. Det er jeg tilfreds med. Så håber jeg blot, at statsministeren vil tillade os andre at få så megen indflydelse på hans økonomiske politik, at vi kan sikre, at udtalelsen kan blive efterlevet.

Udenrigsministeren var inde på mine betragtninger om betydningen af vestligt sammenhold. Jeg var glad for, at udenrigsministeren var enig med mig i, at vi også i fremtiden skal bevare sammenholdet. Det var en god udtalelse fra udenrigsministeren.

Så vender jeg mig til statsministeren. Vi skal jo ikke i dag føre en stor forsvarsdebat. Statsministeren var enig i udenrigsministerens bedømmelse forleden af, at det ikke ville være forsvarligt på nuværende tidspunkt at gennemføre en ensidig vestlig forsvarssvækkelse. Det er min bedømmelse, at det forsvarsforslag, regeringen har lagt frem, hverken er billigere eller bedre, men giver en svækkelse af det danske beredskab, og det er de fleste eksperter i ind- og udland enige med mig i.

Så var statsministeren inde på sit spinkle flertal og sagde, at det havde slet ikke været så spinkelt endda, og statsministeren bad om, at jeg ville nævne eksempler på, at statsministeren har regeret i kraft af de

nordatlantiske mandater . . . (*Statsministeren* [J. O. Krag]: I kraft af hr. Moses Olsens!). Ja, i kraft af hr. Moses Olsens stemme, sådan sagde statsministeren. Det er rigtigt. Nu vil jeg gerne svare, at hvis statsministeren går lovgivningen igennem, vil han finde en lang række love, som regeringen ikke uden dette erklærede flertal kunne have fået båret igennem. (*Afbrydelse*: Nævn ét!). Nej, nu nævner jeg mange . . . (*Afbrydelse*: Et!). Statsministeren bad om 10. Det gælder importafgiften. Der havde ikke været politisk grundlag for at gennemføre denne sag undtagen i kraft af et eller to nordatlantiske mandaters overvægt. (*Afbrydelse*: Det er forkert!) . . . Der havde ikke været mulighed for at gennemføre pensionsforhøjelserne, medmindre regeringens basis var de nordatlantiske mandater. Dagpengereformen, fritidsloven, nedstemningen af vort forslag om at spare 575 mill. kr. i lovreserven. Hvis statsministeren ser på dagsordenen for i morgen, kan han finde en lang række sager igen, hvor regeringens politiske grundlag er de nordatlantiske mandater, det vil vise sig under afstemningerne i morgen. . . . (*Udenrigsministeren* [K. B. Andersen]: Hr. Moses Olsen er her slet ikke!). Nej, men vi stemmer jo heller ikke i dag. (*Udenrigsministeren* [K. B. Andersen]: Nej, men i morgen er han her heller ikke!). Det vil vise sig.

Første næstformand (*Grete Hækkerup*): Ikke flere afbrydelser.

Poul Schlüter: Må jeg sige til statsministeren i øvrigt, at han kan ikke henvise til, at der i en række sager har været skiftende flertal. Jo, det har der omkring EF og omkring jordlovene, men ikke i de indenrigspolitiske betydningsfulde sager. Der har ikke været forhandlingsvilje fra regeringens side over for os, og socialdemokratiet var heller ikke ivrig efter at komme til forhandlingsbordet med os, da man var i opposition. Det var stadig SF, som bestemte farten. Siden SF blev skabt, har statsministeren været forandret. SF har presset ham til venstre, og dér tror jeg socialdemokratiet bliver stående, så længe statsministeren er på broen.

Den dagsorden, hr. Gert Petersen har foreslået, vil vi stemme imod. Hvis social-